

Sygn. akt **I 1 C 729/17**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 stycznia 2018 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny Sekcja do spraw rozpoznawanych w postępowaniu uproszczonym w składzie:

Przewodniczący: SSR Anna Stolarska

Protokolant: sekr. sąd. Tomasz Łukowicz

po rozpoznaniu w dniu 11 stycznia 2018 r. w Gdyni na rozprawie

sprawy z powództwa (...) **Spółki Akcyjnej z siedzibą w G.**

przeciwko **W. Ż.**

o zapłatę

I oddala powództwo;

II obciąża powoda kosztami postępowania uznając je za uiszczone.

UZASADNIENIE

Powód (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w G. wniósł pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym przeciwko W. Ż. o zapłatę kwoty 1 030,03 zł z odsetkami ustawowymi i kosztami procesu, wskazując, że na podstawie umowy sprzedaży energii elektrycznej strona powodowa dostarczała stronie pozwanej, w ramach prowadzonej przez nią działalności gospodarczej W. Ż. Firma Handlowo-Usługowa (...), energię elektryczną do lokalu wskazanego w umowie i w związku z wykonywaniem usługi wystawiła i doręczyła pozwanej faktury: fakturę VAT nr (...), fakturę VAT nr (...), fakturę VAT nr (...), fakturę VAT nr (...), fakturę VAT nr (...), fakturę VAT nr (...), fakturę VAT nr (...). Powód wskazał, że w celu polubownego zakończenia sporu pismem z dnia 2 sierpnia 2016 r. wezwał pozwaną do spłaty zadłużenia, lecz pozwana nie uiściła należności dochodzonej pozwem, na którą składają się: kwota 75,08 zł tytułem niezapłaconej faktury nr (...), kwota 216,78 zł tytułem niezapłaconej faktury nr (...), kwota 40,39 zł tytułem niezapłaconej faktury nr (...), kwota 207,62 zł tytułem niezapłaconej faktury nr (...), kwota 409,38 zł tytułem niezapłaconej faktury nr (...), kwota 40,39 zł tytułem niezapłaconej faktury nr (...), kwota 40,39 zł tytułem niezapłaconej faktury nr (...).

(pозew w elektronicznym postępowaniu upominawczym – k. 7-10)

Postanowieniem z dnia 4 października 2016 r., wobec stwierdzonego braku podstaw do wydania nakazu zapłaty, Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie przekazał rozpoznanie sprawy do Sądu Rejonowego w Gdyni.

(postanowienie z dnia 04.10.2016 r. – k. 10v)

Nakazem zapłaty z dnia 11 stycznia 2017 r. wydanym w postępowaniu upominawczym w sprawie VI GNC 4759/16 Sąd Rejonowy w Gdyni orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

(nakaz zapłaty - k. 33)

Pozwana wniosła sprzeciw od w/w nakazu zapłaty i zaskarżyła go w całości podnosząc, że powód nie mógł dostarczać energii elektrycznej we wskazywanych przez niego terminach, gdyż w dniu 30 kwietnia 2015 r. została zakończona

działalność gospodarcza (...) W. Ż., a pozwana zdała lokal przy ul. (...) w G. właścicielowi (...) im. K. (...) w G., a ponadto w dniu 4 maja 2015 r. pozwana przekazała licznik pomiaru energii elektrycznej nowemu dzierżawcy lokalu przy ul. (...) w G. – PPHU (...) – oraz wysłała do swojego dostawcy energii (...) pismo z prośbą o rozwiązanie umowy na dostarczanie energii, która została rozwiązana z dniem 30 czerwca 2015 r.

(sprzeciw – k. 38-41)

Na rozprawie w dniu 19 października 2017 r. pełnomocnik pozwanej świadczył, że od 1 kwietnia 2011 r. do zakończenia prowadzenia działalności gospodarczej przez pozwaną, tj. do kwietnia 2015 r., dostawcą energii elektrycznej była firma (...). Na rozprawie w dniu 11 stycznia 2018 r. pełnomocnik pozwanej oświadczył również, że kiedy wypowiedziana została umowa zawarta z powodem i sprzedawcą energii została firma (...), to w zakresie obsługi i przesyłu energii opłaty pobierała firma (...), więc powód nie ma podstaw do występowania z żądaniem wobec pozwanej.

(protokół rozprawy z dnia 19.10.2017 r. – k. 78, nagranie 00:01:34 - 00:10:48, protokół rozprawy z dnia 11.01.2018 r. – k. 92-92v, nagranie 00:06:36 – 00:14:47)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 10 listopada 2010 r. W. Ż. (posiadająca nr NIP (...)), w ramach działalności gospodarczej prowadzonej pod firmą Firma Handlowa (...), zawarła z (...) S.A. w G. aneks do umowy kompleksowej nr (...) dotyczący sprzedaży i dostawy energii elektrycznej do lokalu niemieszkalnego przy ul. (...) w G., na czas nieokreślony od dnia 10 listopada 2010 r.

(niesporne, nadto aneks do umowy nr (...) - k. 27-27v)

W dniu 27 grudnia 2010 r. W. Ż. (posiadająca nr NIP (...)), w ramach działalności gospodarczej prowadzonej pod firmą Firma Handlowo – Usługowa (...), zawarła z (...) Sp. z o.o. z siedzibą w G. umowę sprzedaży energii elektrycznej dla lokalu handlowego położonego w G. przy ul. (...). Wraz z zawarciem umowy W. Ż. udzieliła (...) Sp. z o.o. z siedzibą w G. pełnomocnictwa do:

- dokonania wszelkich czynności, w tym składania oświadczeń woli i wiedzy, związanych z rozwiązaniem na mocy porozumienia stron bądź wypowiedzenia albo rozwiązania bez wypowiedzenia dotychczas obowiązujących umów kompleksowych obejmujących sprzedaż energii elektrycznej i świadczenie usług dystrybucji bądź umów sprzedaży energii elektrycznej,

- zawarcia umowy o świadczenie usług dystrybucji ze wskazanym Operatorem Systemu (...) na warunkach dotychczas obowiązującej umowy z dystrybutorem pod warunkiem pozytywnego rozpatrzenia przez Operatora Systemu Dystrybucyjnego.

(niesporne, nadto umowa sprzedaży energii elektrycznej z dnia 27.12.2010 r. z pełnomocnictwem – k. 83-86)

W/w umowa z dnia 27 grudnia 2010 r. weszła w życie od dnia 1 kwietnia 2011 r.

(niesporne, nadto: umowa sprzedaży energii elektrycznej z dnia 27.12.2010 r. z pełnomocnictwem – k. 83-86, faktura VAT nr (...) - k. 87)

Od dnia 1 kwietnia 2011 r. usługę obsługi i przesyłania energii elektrycznej do lokalu położonego w G. przy ul. (...) świadczyła (...) S.A. z siedzibą w G..

(niesporne, nadto faktura VAT nr (...) – k. 91)

Z dniem 30 kwietnia 2015 r. W. Ż. została wykreślona z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej.

(niesporne, nadto formularz CEIDG-1 – k. 44-45)

W dniu 30 kwietnia 2015 r. W. Ż. przekazała lokal użytkowy położony w G. przy ul. (...) na rzecz kolejnego najemcy – G. M. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą PPHU (...).

(niesporne, nadto protokół zdawczo-odbiorczy lokalu – k. 46)

W dniu 4 maja 2015 r. w oddziale firmy (...) w G. W. Ż. zdała licznik energii elektrycznej o nr (...)000- (...)06-0 zainstalowany w punkcie poboru przy ul. (...) w G.. Licznik został odebrany przez G. M., prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą PPHU (...).

(niesporne, nadto protokół zdawczo-odbiorczy (...)02 dla przedsiębiorców – k. 47)

Pismem z dnia 4 maja 2015 r. W. Ż. wypowiedziała umowę sprzedaży energii elektrycznej zawartą z (...) Sp. z o.o. z siedzibą w G.. Umowa została rozwiązana ze skutkiem na dzień 30 czerwca 2015 r.

(niesporne, nadto: wypowiedzenie umowy – k. 48, pismo (...) sp. z o.o. z dnia 12.05.2015 r. – k. 49)

(...) S.A. w G. wystawiła na rzecz Firmy Handlowo-Uslugowej (...) następująca faktury VAT:

- fakturę VAT nr (...) na kwotę 75,08 zł z tytułu zużycia energii elektrycznej za okres od dnia 1 lipca 2015 r. do dnia 16 lipca 2015 r.,

- fakturę VAT nr (...) na kwotę 216,78 zł z tytułu zużycia energii elektrycznej za okres od dnia 16 lipca 2015 r. do dnia 21 września 2015 r. oraz na kwotę 40,39 zł z tytułu wystawienia wezwania,

- fakturę VAT nr (...) na kwotę 207,62 zł z tytułu zużycia energii elektrycznej za okres od dnia 21 września 2015 r. do dnia 17 listopada 2015 r.,

- fakturę VAT nr (...) na kwotę 409,38 zł z tytułu zużycia energii elektrycznej za okres od dnia 17 listopada 2015 r. do dnia 10 marca 2016 r. oraz na kwotę 80,78 zł z tytułu wystawienia wezwania.

(niesporne, nadto faktury VAT nr: (...), (...)/1F, (...)/1F, (...)/1F – k. 22-25v)

Pismami z dnia 1 czerwca 2016 r. i z dnia 28 kwietnia 2016 r. (...) S.A. w G. wezwała Firmę Handlowo – Usługową (...) do zapłaty kwoty 1 030,03 zł wskazując, iż należność ta wynika z dokumentów o numerach: (...) (kwota 75,08 zł), (...)/1F (kwota 216,78 zł), (...)/1F (kwota 207,62 zł), (...)/1F (kwota 409,38 zł), (...) (kwota 40,39 zł), (...) (kwota 40,39 zł), (...) (kwota 40,39 zł).

(niesporne, nadto wezwania do zapłaty - k. 28 i k. 30)

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów w w/w dokumentów przedłożonych przez strony w toku postępowania, których prawdziwość nie była przez nie kwestionowana i które nie budziły wątpliwości Sądu co do swej wiarygodności, a zatem brak było podstaw do odmowy dania im wiary. Pozostałe dokumenty zgromadzone w aktach nie mają znaczenia dla rozstrzygnięcia, gdyż nie wnoszą do sprawy żadnych nowych, istotnych okoliczności.

Powód domagając się od pozwanej zapłaty kwoty 1 030,03 zł z odsetkami ustawowymi i kosztami procesu powoływał się na zawartą między stronami umowę kompleksową (która jest umową zawierającą postanowienia umowy sprzedaży i umowy o świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji energii) oraz fakt dostarczania pozwanej energii elektrycznej do lokalu, w którym pozwana prowadziła działalność gospodarczą pod firmą (...), w okresie od 1 lipca 2015 r. do 10 marca 2016 r. Podstawę prawną żądania powoda stanowił więc art. 5 ust. 3 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. Prawo energetyczne (t.j. Dz. U. z 2017 r., poz. 220).

Pozwana kwestionowała legitymację procesową po stronie powoda podnosząc, że od kwietnia 2011 r. do kwietnia 2015 r., tj. do zakończenia prowadzenia działalności gospodarczej, dostawcą energii elektrycznej do lokalu, w którym pozwana prowadziła działalność gospodarczą, była - na podstawie zawartej przez pozwaną umowy z dnia 27 grudnia 2010 r. - firma (...) Sp. z o.o. z siedzibą w G., działająca pod marką T., a w zakresie obsługi i przesyłu energii elektrycznej pozwaną łączyła w tym okresie umowa z firmą (...). Ponadto pozwana kwestionowała zasadność żądania powoda wskazując, że w dniu 30 kwietnia 2015 r. zakończyła prowadzenie działalności gospodarczej w lokalu przy ul. (...) w G., którego dotyczy żądanie powoda, a lokal ten oraz licznik energii elektrycznej dostarczanej do lokalu zostały przekazane przez pozwaną innej osobie na potrzeby prowadzonej przez nią działalności gospodarczej, zaś żądanie powoda dotyczy okresu, w którym pozwana nie zajmowała już w/w lokalu.

W ocenie Sądu powyższe zarzuty pozwanej były zasadne, a powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Jak wynika z zebranego w sprawie materiału dowodowego powoda i pozwaną łączyła umowa kompleksowa nr (...) dotycząca sprzedaży i dostawy energii elektrycznej do lokalu niemieszkalnego położonego w G. przy ul. (...), w którym pozwana prowadziła działalność gospodarczą. Umowa ta została rozwiązana ze skutkiem od dnia 1 kwietnia 2011 r. na skutek zawarcia przez pozwaną w dniu 27 grudnia 2010 r. umowy sprzedaży energii elektrycznej dla w/w lokalu z (...) Sp. z o.o. z siedzibą w G.. Z treści przedmiotowej umowy sprzedaży energii elektrycznej wynika bowiem, że pozwana udzieliła (...) Sp. z o.o. z siedzibą w G. pełnomocnictwa do dokonania wszelkich czynności związanych z rozwiązaniem na mocy porozumienia stron bądź wypowiedzenia albo rozwiązania bez wypowiedzenia dotychczas obowiązujących umów kompleksowych obejmujących sprzedaż energii elektrycznej i świadczenie usług dystrybucji. Wskazane pełnomocnictwo obejmowało więc w szczególności stanowiącą podstawę żądania pozwu umowę kompleksową nr (...).

Na skutek rozwiązania umowy kompleksowej łączącej pozwaną z powodem wyłącznym sprzedawcą energii elektrycznej dla lokalu przy ul. (...) w G. od dnia 1 kwietnia 2011 r. była więc (...) Sp. z o.o. z siedzibą w G., zaś podmiotem odpowiedzialnym za obsługę i przesyłanie energii elektrycznej do w/w lokalu była (...) S.A. z siedzibą w G., co potwierdzają ponadto przedłożone przez pozwaną faktury VAT wystawiane od dnia 1 kwietnia 2011 r. oddzielnie z tytułu sprzedaży energii elektrycznej przez (...) Sp. z o.o. z siedzibą w G. oraz z tytułu obsługi i przesyłu energii elektrycznej przez (...) S.A. z siedzibą w G. (k. 87, k. 91).

Jak wynika więc z powyższego od dnia 1 kwietnia 2011 r. powoda (...) S.A. z siedzibą w G. i pozwaną W. Ż. nie łączył żaden stosunek umowny zobowiązujący pozwaną do uiszczania na rzecz powoda opłat związanych z dostarczaniem energii elektrycznej od lokalu przy ul. (...) w G.. Powód nie był bowiem stroną umowy sprzedaży energii elektrycznej oraz umowy dotyczącej obsługi i przesyłu energii do w/w lokalu, obowiązujących od dnia 1 kwietnia 2011 r. Powód nie jest więc legitymowany do występowania wobec pozwanej z żądaniem zapłaty za wykonaną usługę sprzedaży i dostarczenia energii elektrycznej za okres po 1 kwietnia 2011 r.

Ze zgromadzonego materiału dowodowego wynika również, że W. Ż. w dniu 30 kwietnia 2015 r. zaprzestała prowadzenia działalności gospodarczej oraz opuściła i opróżniła lokal przy ul. (...) w G., w którym działalność ta była prowadzona. Fakt ten potwierdzają w szczególności przedłożone przez pozwaną dokumenty w postaci protokołu zdawczo-odbiorczego lokalu z dnia 30 kwietnia 2015 r. (k. 46) oraz formularza CEIDG-1 (k. 44-45). Ponadto kilka dni później - 4 maja 2015 r. - pozwana przekazała na rzecz nowego najemcy lokalu przy ul. (...) w G. zainstalowany tam licznik energii elektrycznej, co z kolei potwierdza sporządzony na formularzu Grupy E. protokół zdawczo-odbiorczy (...)02 dla przedsiębiorców (k. 47). Skoro więc pozwana opuściła lokal przy ul. (...) w G. i przekazała osobie trzeciej zainstalowany w tym lokalu licznik energii elektrycznej - co wynikało z zakończenia prowadzenia przez pozwaną działalności gospodarczej - to oczywistym jest, że pozwana nie mogła korzystać z energii elektrycznej dostarczanej do tego lokalu po 30 kwietnia 2015 r., a więc nie była po tej dacie odbiorcą energii elektrycznej, o którym mowa w art. 3 pkt. 13 w/w ustawy Prawo energetyczne.

Wskazać również należy, że w dniu 4 maja 2015 r. pozwana wypowiedziała łączącą ją z (...) Sp. z o.o. z siedzibą w G. umowę sprzedaży energii elektrycznej dla w/w lokalu, a umowa ta, zgodnie z treścią pisma (...) sp. z o.o. z dnia 12 maja

2015 r., została rozwiązana ze skutkiem na dzień 30 czerwca 2015 r. Po tej dacie pozwana nie była więc zobowiązana do uiszczania opłat związanych ze sprzedażą energii elektrycznej dla w/w lokalu na rzecz żadnego podmiotu. Zaznaczyć przy tym należy, że ze zgromadzonego materiału dowodowego, zwłaszcza z dowodów zaofiarowanych przez stronę powodową, nie wynika, aby po dniu 30 czerwca 2015 r. doszło do zawarcia między pozwaną a powodem kolejnej umowy kompleksowej dotyczącej sprzedaży i dostarczania energii elektrycznej dla lokalu przy ul. (...) w G..

Wobec powyższego żądanie zapłaty na rzecz powoda faktur VAT z tytułu zużycia energii elektrycznej dotyczących okresu od 1 lipca 2015 r. do 10 marca 2016 r. jest całkowicie bezpodstawne.

Sąd zatem w pkt. I wyroku, na podstawie art. 5 ust. 3 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 roku Prawo energetyczne (t.j. Dz. U. z 2017 r., poz. 220) a contrario, oddalił powództwo jako niezasadne.

O kosztach procesu w pkt. II wyroku Sąd orzekł zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu i na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z art. 108. k.p.c. obciążył tymi kosztami powoda jako stronę przegrywającą postępowanie, uznając je jednocześnie za uiszczone w całości.